

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2020, declarat de avocata Andriana Tărăță, în numele inculpatului

Stati Marcel xxxx,

condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Drochia din 29.03.2016, în baza art. 290 alin. (1), 217 alin. (2), 84, 90 Cod penal, la 1 an și 2 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>21.06.2018 – 24.09.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>17.10.2018 – 27.02.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>18.07.2019 – 05.11.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>10.12.2019 – 01.07.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>14.09.2020 – 02.12.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 24 septembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Stati Marcel a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare și art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 8 luni închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea

substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, din 24.09.2018, cu includerea perioadei arestării preventive de la 15.11.2017 până la 24.09.2018.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 29 712,46 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Zaporojan Dmitri, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Stati Marcel, fiind membru activ al unui grup criminal organizat, a comis circulația ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, în următoarele circumstanțe: Stati Marcel, într-o perioadă nedeterminată de timp, urmărind scopul circulației ilegale de droguri în vederea obținerii de profit, împreună cu Rusu Andrei și Zaporojan Dmitri precum și alte persoane neidentificate care au format o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil și, împărțind rolurile, au înstrăinat diferite tipuri de droguri pe teritoriul r-nului Drochia, acțiuni săvârșite prin dobândire, păstrare, expediere, transportare, repartizare și distribuire a acestora, în proporții mari.

Astfel, Stati Marcel, o perioada nedeterminată de timp, dar până la 15.11.2017, adică până la momentul reținerii sale, acționând cu scopul comercializării de droguri și crearea unui profit în interesul grupului criminal organizat, având rolul de distribuitor a drogurilor consumatorilor finali, dobândind în condiții nestabilite droguri de tip marihuana și extract din mac, le păstra, expedia, transporta, cântărea și împacheta în plicuri din polietilenă, pe care le realiza contra unor sume de bani, iar ca rezultat, mijloacele financiare le împărțeau între membrii grupului criminal organizat.

Astfel, la 29.08.2017, în rezultatul efectuării achiziției de control la Stati Marcel, în or. xxxx, de la investigatorul sub acoperire a fost ridicat o seringă cu capacitatea de 2 ml în care se afla lichid cu extract din mac, care conține alcaloizi narcoactivi ai opiului (morfină, codeină) ce se atribuie la substanțele stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante (extract din mac - materie uscată) constituie 0,048 grame, fapt stabilit prin raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4965 din 13.09.2017.

Totodată, acțiunile comune a distribuitorilor de droguri Rusu Andrei, Zaporojan Dmitri și Stati Marcel, membri ai grupului criminal organizat, au fost stabilite prin:

La 26.08.2017, în rezultatul efectuării achiziției de control la Rusu Andrei în or. Drochia, de la investigatorul sub acoperire au fost ridicate 10,78 grame marihuarră (uscată), care se atribuie la substanțele stupefiante, fapt stabilit prin raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4917 din 11.09.2017, ceea ce în corespundere cu Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 constituie proporții mari.

La 16.09.2017, în rezultatul efectuării achiziției de control la Rusu Andrei, în or. xxxx, de la investigatorul sub acoperire au fost ridicate 185,84 grame marihuana (uscată), care se atribuie la substanțele stupefiante, fapt stabilit prin raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-5595 din 20.10.2017, ceea ce în corespundere cu Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 constituie proporții mari.

La 18.09.2017, în rezultatul efectuării achiziției de control la Zaporojan Dmitri în or. Drochia, de la investigatorul sub acoperire au fost ridicate 22,24 grame marihuana (uscată), care se atribuie la substanțele stupefiante, fapt stabilit prin raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-5594 din 20.10.2017, ceea ce în corespundere cu

Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 constituie proporții mari.

La 15.11.2017, în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul lui Stati Marcel, amplasat în or. xxxx, șos. Xxxx ap. xx, a fost depistat și ridicat un pachetel de hârtie de culoare albă, în care se afla 4, 019 grame marihuana (uscată), care se atribuie la substanțele stupefiante, fapt stabilit prin Raportul de expertiză nr. 34/12/I-C-6870 din 29.12.2017, ceea ce în corespundere cu Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 constituie proporții mari.

Tot el, Stati Marcel, a păstrat, fără scop de înstrăinare, la domiciliul său amplasat în or. xxxx, șos. Xxxx ap. xx, o perioadă nedeterminată de timp, dar până la 15.11.2017, adică până la momentul petrecerii percheziției domiciliului, drog de tip rășină de cannabis în cantitate de 0,27 grame materie uscată, sub formă de depuneri de culoare cafenie pe suprafața interioară a dispozitivelor de fumat depistate și ridicate în rezultatul percheziției, care se referă la substanțele stupefiante, fapt stabilit prin Raportul de expertiză nr. 34/12/I-C-6870 din 29.12.2017.

Potrivit pct. 7 din Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de 0,27 grame de rășină de cannabis, se atribuie la cantități mari.

Tot el, Stati Marcel a păstrat, fără scop de înstrăinare, la domiciliul său amplasat în or. xxxx, șos. Xxxx ap. xx, o perioadă nestabilă de timp, dar până la 15.11.2017, adică momentul efectuării percheziției, zece comprimate de culoare albă din blisterul cu inscripția "Antalgic 350 mg + 140 mg + 3 mg Paracetamol, Codeinim, Prometazinum 010316 032018", care conțin substanța stupefiantă codeină în cantitate de 0,4 g. în total preparatul medicamentos "Antalgic 350 mg + 140 mg + 3 mg Paracetamol, Codeinim, Prometazinum 010316 032018", ce include codeina, constituie cantitatea de 4,770 grame, fapt stabilit prin Raportul de expertiză nr. 34/12/I-C-6870 din 29.12.2017.

Potrivit pct. 124 din Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de 4,770 grame, de preparatul medicamentos în a cărei componență include nu mai puțin de 0,015 g codeine, se atribuie la cantități deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate au dovedit pe deplin vinovăția inculpatului, acțiunile lui au fost încadrate pe art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, adică, circulația ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, adică dobândirea, păstrarea, expedierea, transportarea și distribuirea drogurilor, în proporții mari, acțiuni săvârșite de către un grup criminal organizat, art. 217 alin. (2) Cod penal adică, circulația ilegală a drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, exprimate prin păstrarea acestora și art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal adică, circulația ilegală a drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, exprimate prin păstrarea acestora, fiind respectate prevederile art.

101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța a statuat că, cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea urmăririi penale pe cauza penală în sumă de 29.712,46 lei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, deoarece acestea se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Igor Rusnac, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal la 7 ani închisoare, art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare, art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare și art. 84 Cod penal, definitiv, de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu încasarea cheltuielilor judiciare de 29.712,46 lei.

Apelantul a invocat că, instanța de judecată, la stabilirea pedepsei inculpatului pe art. 42 al. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, ghidându-se de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, greșit a stabilit limitele pedepsei care urmează a fi numită, aplicându-i închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni de închisoare (limita minimă în viziunea instanței) pe când limita minimă este de 4 ani și 8 luni de închisoare. Respectiv, pedeapsa numită fiind ilegală, sub limita minimă prevăzută de lege.

Totodată, instanța neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea în mod solidar de la inculpați a cheltuielilor de judecată ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauză (în mare parte efectuarea expertizelor criminalistice), care în total constituie suma de 29.712,46 lei.

Astfel, legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 din Codul de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat: 1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului; (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare; (3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Mai mult, la materialele cauzei penale au fost anexate probe certe, care dovedesc faptul suportării cheltuielilor judiciare în sumă de 29.712,46 lei solicitate de către acuzator de a fi încasate de la inculpați, însă instanța nu a dat apreciere acestui fapt.

Ori, la rapoartele de expertiză judiciare, expertul a anexat informație cu privire la cheltuielile suportate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2019, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că, pedeapsa aplicată inculpatului de instanța de fond este adecvată și nu contravine prevederilor legii.

Instanța de fond absolut corect și legal a statuat, că expertiza medico-legală este o probă care, de rând cu celelalte probe acumulate pe parcursul urmăririi penale de către partea acuzării, au menirea a demonstra vinovăția inculpaților în comiterea

faptei prejudiciabile imputate. Astfel, este obligația acuzării în calitate de autoritate a statului de a acumula probe necesare ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni. În acest temei absolut legal, instanța de fond a statuat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului - în cazul dat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei.

5. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Liliana Pasat, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii, cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului, pe art. 42 al. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, greșit a stabilit limitele pedepsei care urmează fi numită, aplicându-i 4 ani și 6 luni închisoare (limita minimă în viziunea instanței) pe când limita minimă, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, este de 4 ani și 8 luni de închisoare. Respectiv, pedeapsa numită fiind ilegală, sub limita minimă prevăzută de lege.

Totodată, instanțele de fond și de apel neîntemeiat au respins solicitarea procurorului privind încasarea în mod solidar de la inculpați a cheltuielilor de judecată ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauză (în mare parte efectuarea expertizelor criminalistice), care în total constituie suma de 29.712,46 lei.

Astfel, legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 din Codul de procedură penal obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat: (1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului; (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare; (3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Mai mult, la materialele cauzei penale au fost anexate probe certe, care dovedesc faptul suportării cheltuielilor judiciare în sumă de 29.712,46 lei solicitate de către acuzator de a fi încasate de la Zaporojan Dmitri și Stați Marcel, însă instanța de judecată nu a dat apreciere acestui fapt. Astfel, la rapoartele de expertiză judiciare, expertul a anexat informație cu privire la cheltuielile suportate.

Avansarea cheltuielilor de judecată de către stat își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. În ceea ce privește temeiul obligației de a suporta cheltuielile judiciare, ele urmează să fie suportate de inculpat, în baza vinovăției sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi făcut.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, recursul a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, instanțele au aplicat inculpatului în baza art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare,

care este sub limita minimă prevăzută de lege, care la caz constituie 4 ani și 8 luni închisoare.

Instanța de apel nu s-a expus referitor la critica invocată de apel, că instanța de fond în mod neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea în mod solidar de la inculpați a cheltuielilor de judecată ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauză, care în total constituie suma de 29.712,46 lei.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2020, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Stati Marcel, i-a fost stabilită pedeapsă în baza art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal de 4 ani închisoare, art. 217 alin. (2) Cod penal de 6 luni închisoare și art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal de 2 ani închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de administrarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu executare.

De la inculpații Stati Marcel și Zaporojan Dmitri s-au încasat, în mod solidar, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 29.712,46 lei.

Instanța de apel a reținut că, sancțiunea art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 7 la 15 ani. Aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limita de pedeapsă în cazul pedepsei sub formă de închisoare se reduce cu 1/3, inculpatului fiind posibil de stabilit pedeapsa de la 4 ani 8 luni până la 10 ani închisoare, dar nu 4 ani 6 luni închisoare, după cum i-a aplicat inculpaților instanța de fond.

Totodată, sunt întemeiate alegațiile procurorului privind blândețea pedepsei aplicate inculpatului. Astfel, instanța de fond nu a luat pe deplin în considerație prevederile art. 61 Cod penal, la fel și principiile individualizării pedepsei și criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal, și neîntemeiat i-a stabilit pedepsele pentru comiterea infracțiunilor incriminate, care sunt aproape de limita minimă a sancțiunilor articolelor corespunzătoare.

Cu referire la prevederile art. 227 alin. (1) Cod procedură penală, se reține că, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, alin. (2) a normei vizate indicând la sumele plătite sau care urmează a fi plătite (...) experților, (...) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, care potrivit alin. (3) aceleiași norme se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă, fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

De rând cu aceasta, dispozițiile art. 229 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, statuează, că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, instanța de judecată având posibilitatea de a-l obliga pe condamnat să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării lui cu avocat

care acordă asistență juridică garantată de stat (...) sau să-1 elibereze de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, (...) atunci când plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

Respectiv, ținându-se cont de faptul, că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi suportat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală: întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Astfel, stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, motiv pentru care se va dispune încasarea de la el a cheltuielilor judiciare în mărime de 29.712,46 lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză chimică, pentru achiziții de control și pentru instrumentarea cauzei penale.

8. Avocata Andriana Tărăță a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acestei decizii, cu eliberarea totală a inculpatului de la plata cheltuielilor judiciare.

Recurenta a invocat că plata expertizelor judiciare efectuate se face din contul bugetului de stat deoarece acestea sunt acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, sunt puse în sarcina părții acuzării. Efectuarea expertizei judiciare a fost dispusă în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, este obligația acuzării în calitate de autoritate a statului de a acumula probele necesare ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni, este de obligația statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului - în cazul dat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei.

Mai mult, Stati Marcel este în imposibilitate financiară, conform art. 229 Cod de procedură penală, alin. (1), (3) de a achita cheltuielile de judecată, luând în considerație situația economică a țării. Are la întreținere mama sa, care este în etate și un copil minor. Este încadrat în grad de dizabilitate mediu, drept dovadă servind copia certificatului de încadrare în grad de dizabilitate.

Soluția de trecere în contul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor corespunde materialelor cauzei și prevederilor legale.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 420 - 427* Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul declarat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 8. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluția încasării cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală.

Ori, conform art. 227 alin. (2) pct. 5) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate.

În același timp, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată este obligată să soluționeze cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Conform art. 229 alin. (1) - (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

Astfel, instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale, prevăzute de normele enunțate supra, a statuat că, inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), 46, 217¹ alin. (4) lit. b), 217 alin. (2) Cod penal, iar pentru a stabili acest fapt a fost necesară efectuarea unor expertize specializate, costul cărora este justificat și probat, acestea urmând a fi încasate din contul inculpatului în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare, nefiind constatate temeiuri pentru a-l elibera de plata lor.

Tot odată, decizia contestată este conformă și relevanțelor din decizia instanței de recurs din 05.11.2019, indicațiile cărei sunt obligatorii pentru instanța de apel în virtutea prevederilor art. 436 alin. (3) Cod de procedură penală (*pct. 6., 7. din decizie*).

Mai mult, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Pe lângă aceasta, o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția în latura cheltuielilor judiciare, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Andriana Tărăță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2020, în privința inculpatului Stati Marcel xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 24 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun